

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 3 [2419].

ЧЕТВЕР, 5 СІЧНЯ 1978 року

Газета виходить з 1939 року.

Ціна 2 коп.

Перша колонка

МАБУТЬ, немає особливої потреби представляти комсомольсько-молодіжну бригаду різальників металу з ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка», очолювану молодим комуністом Леонідом Артеменком. Живуть хлопці за особливим, ударним календарем, на якому зараз серпень 1978-го. А в останні дні минулого року вони взяли зобов'язання: план 3,9 року виконати до першої річниці нової Конституції СРСР, а чотирирічне завдання — до 60-річчя Ленінського комсомолу.

Є в соціалістичних зобов'язаннях бригади такий пункт: за рахунок підвищення професійної майстерності, впровадження прогресивних методів праці зекономити 50 тонн металу. Він і став основою почину, з яким колектив виступив напередодні Нового року. Різальники металу закликали юнаків та дівчат Кіро-

ЗА ЗАКОНОМ РОБІТНИЧОЇ ЧЕСТІ

вограда включитися в похід за економію, бережливість, поставити комсомольський заслін втратам сировини, матеріалів і паливно-енергетичних ресурсів. Міськком ЛКСМ України схвалив ініціативу червонозорівців.

Ініціатива. А що за нею? Технологія будь-якого виробничого процесу передбачає так звані заплановані втрати. Але ми знаємо багато випадків, коли робітнича творчість бере гору над технологічними законами. Зокрема, в тій же бригаді Артеменка постійну «прописку» в соціалістичних зобов'язаннях дістав пункт, що передбачає економію металу. Диктує його робітнича совість кожного члена колективу, а реалізує спільний творчий пошук резервів.

Коли економить одна людина або бригада, це — крапля в морі. Коли ж бережливцем у масштабі заводу, фабрики, міста стає кожен, — це вже, погодьтеся, більше. Більше не тільки зекономлених кілограмів, тонн, кіловат-годин електроенергії. Більше господарів, людей, для яких поняття «бережливість» невіддільна від поняття «совість», «робітнича честь». Бо господар починається з бережливого ставлення до всього, що належить і йому, і суспільству.

Ініціативі бригади різальників металу потрібна широка підтримка. Слово тепер за комітетами комсомолу. Форми змагання за економію матеріалів і сировини необмежені. Так само, як необмежена і творча ініціатива молодих трудівників. Кіровоградський міськком комсомолу проведе в цьому році міський конкурс на кращу раціоналізаторську пропозицію, спрямовану на економію металу. Взяти у ньому участь повинен кожний молодий спеціаліст, раціоналізатор.

Бойовим органом мають стати штаби економії металу. Гарантія ефективності їхньої роботи — в тісних контактах з штабами і постами «Комсомольського прожектора», які, в свою чергу, зобов'язані підвищити якість контролю за використанням металу, палива, електроенергії.

Комсомольська традиція — зустрічати свята трудовими дарунками. Червонозорівці визначили свою мету в році 60-річного ювілею Ленінського комсомолу, виступили з почином. А йому потрібна підтримка молодих трудівників. За законами робітничої честі.

КАНІКУЛИ!

ЧОРНА блискавка дожила так і залишилася не стертою: мабуть, вибігаючи вже з класу, хтось поспіхом вивів з кицьки в кінець великими літерами: «Канікули!!!» Хто зна що мав на увазі автор, вимовляючи три величезні знаки оклику. Можливо, він думав про блискавчі ковзани, що чекали на нього вдома? А може уявив сиючу ланку в шкільному залі чи в Палаці піонерів? А може просто згадав, що канікули — це найвсесвітніше, найшкваліше, найкраще...

Спочивають в портфелях підручники, не перешиті сторінки шкільних зошитів. Натомість — дзвічки удари ключиком по льоду, шурхіт джиг по пухкому снігу, розчервонілі від морозу і надвислення дитячі обличчя. Кружляють у веселому танку навколо ланки герої улюблених казок і літературних творів, постіпають до кінотеатрів маленькі глядачі — сьогодні все для них. Бо — канікули. І кожен їх день має бути сповнений радістю, новизною, веселощами. Не пустують Палади та Будинки піонерів, піонерські кімнати при жєках, станції юних техніків — найрізноманітніші гуртки радо відчиняють свої двері — їх члени святкують. Всесоюзний тиждень науки, техніки та виробництва. І зустрічі зустрічі, зустрічі... Канікули!

На фото: біла новорічна ланка на площі ім. С. М. Кірова.

Фото В. КОВПАКА.

«ВИІДУ В ПОЛЕ НА СВІТАНКУ»

ДІВЧАТА, НА ТРАКТОР!
У ВІДПОВІДЬ
НА ІНІЦІАТИВУ
ДОБРОВЕЛИЧКІВЦІВ

Вони сидять за переднім столом, усі четверо поруч. Погляди уважно стежать за указкою. Анатолій Михайлович Мироненко, викладач, саме розповідає про будову дизельного двигуна.

— Якби той двигун вкрав ступ на столі, стовп щоб своїми очима можна було побачити, в руках потримати кожну деталь. Зрозуміліше було б. — зліхає Галина Рєвіна з колгоспу «Родина».

— Я до цього ніякої справи з технікою не мала, сім років у їдальні працювала.

Тут же, в кімнаті, але за іншим столом, сидить і її чоловік Юрій — вирішив перекваліфікуватися, хоч і має непогану спеціальність — шофер.

— А коли Світлана і Юра, діти наші, виростуть, то більше стане в хаті механізаторів, — сміється Галина.

— Кажуть, важко жінці на тракторі працювати. — дільється рєздумами Віра Фуженко з колгоспу імені Леніна. — А в нашому господарстві шість жінок-механізаторів.

Як і Галина, Віра не випадково тут. Здавня хотіла стати трактористкою. Та чи певності не було, чи сміливості...

— Зустріла якимсь головним інженером Миколою Яковичем Ломановим, — розповідає дівчина, — він і каже: «Залишай. Віро, літсадок, хай там старші з малечено позьяться, а ти живішу справу, вагомішу собі підшукай». І рилотом наче аж трохи рїзкують: «Підеш на курси трактористів?» і ось я тут.

Зосереджено вслухається в пояснення викладача Галина Байбарак. Їй багато що знайоме в будові машини, адже чоловік — механізатор, років з п'ятнадцять уже буряки вирощує.

...Тайсія Петровська наприкінці минулого року зважилася: залишила свою неспокійну роботу стрілочниці на залізниці і пішла в колгосп телятницею, тільки з умовою, що її пошлють на курси трактористів. І хоча наука та інші дається нелегко, Тайсія не збирається відступити.

— Читали ми оце в «Молодому комуністі» про почин дівчат із Добровеличківського району, — мовить Галина Байбарак. — Молоді дівчата, вчасно зорієнтувалися, що пора забувати традиційну санку. Чому вважають мало не дивиною жінку за кермом комбайна? Згадую, як недовіряло поглядав на мене дехто, коли зміняла за штурвалом чоловіка в жинна. Якщо жінка може бути пілотом, капітаном корабля, доктором наук, то чому вона не може поруч із чоловіком ростити хліб? Можли! Це довели Паша Ангеліна і тисячі її послідовниць. Ось у колгоспі «Україна» Зіда Єгорівна Іванова ще з тридцятих років і до виходу на пенсію працювала на тракторі. Заслужений механізатор рєспубліки, кавалер багатьох орденів і медалей.

— А ми, сучасні жінки, з оглядкою ставимось до роботи на тракторі — сама собі дивується Віра.

...Всі чотири майбутні трактористки ще зовсім молоді: найстаршій з них ледве 27 виповнилось. Отже, попереду у них ще багато і росяних ранків, і золотих жнивних днів, і напруги осінньої пори. А Віра задумливо дивиться у вікно: «Уявляю, як виїду я в поле на світанку...»

Р. МАРЧЕНКО.

Знам'янський район.

ТІЛЬКИ ВІДМІННОЇ ЯКОСТІ

Соціалістичні зобов'язання комсомольсько-молодіжної бригади дільниці приготування обойми до насоса НШ-50 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів (бригадир В. Чалий, групкомсорг В. Поляков).

По ударному трудився колектив нашої комсомольсько-молодіжної бригади в другому році п'ятиріччя. Включившись в соціалістичне змагання ювілейного року під девізом «60-річчю Великого Жовтня—60 ударних тижнів!», сім тижнів підряд виходили переможцями. Нині вже закінчуємо виробничі завдання березня нового, 1978 року. І з першого пред'явлення здаємо 99 процентів продукції.

Палко схвалюючи рішення грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення промови Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР тов. Л. І. Брежнєва, з якою він виступив на Пленумі, ми беремо підвищені соціалістичні зобов'язання:

— план трьох років п'ятиріччя завершити до 60-річчя Ленінського комсомолу;

— здавати всю продукцію з першого подання ВТК;

— забезпечити збільшення обсягу виробництва тільки за рахунок росту продуктивності праці на 30 процентів;

— впровадити дві раціоналізаторські пропозиції з річним економічним ефектом 1250 карбованців;

— добитись підвищення кваліфікації трьом членам бригади;

— підвищувати свій ідейно-політичний рівень в гуртку комсомольської політосвіти;

— взяти шефство над двома молодими робітниками-новачками;

— відпрацювати в день Всесоюзного комуністичного суботника, присвяченого дню народження В. І. Леніна з найвищою продуктивністю праці і виконати змінне завдання на 120 процентів;

— підтвердити звання бригади високої продуктивності праці, високої культури виробництва і зразкового громадського порядку.

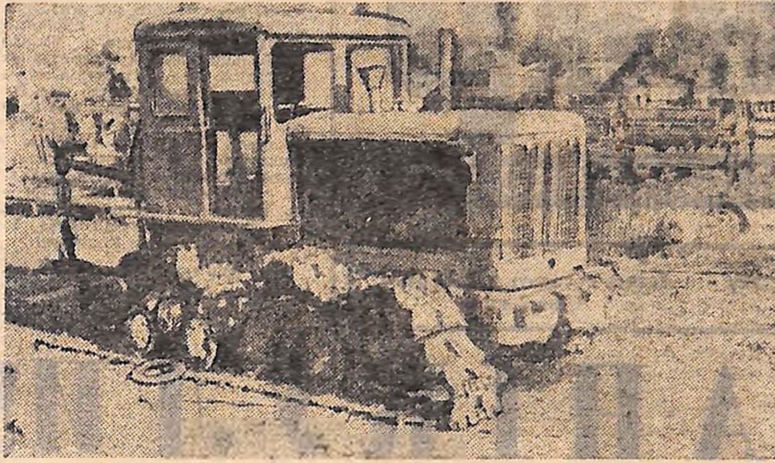
Викликаємо на соціалістичне змагання комсомольсько-молодіжну бригаду, де бригадиром Леонід Манжула, групкомсорт — Леонід Кулібаба.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ОБГОВОРЕНІ І ПРИНЯТІ НА БРИГАДНИХ ЗБОРАХ.

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ТРАКТОР БЕЗ ХАЗЯЇНА?

РЕЙД ОБЛАСНОГО ШТАБУ «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА», РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» ТА ОБЛАСНОГО УПРАВЛІННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Зима — час відпочинку основного парку сільськогосподарської техніки. В цей період її треба надійно підготувати до весняних польових робіт, а напередодні настання холодів поставити на зберігання, зробити все можливе, щоб подовжити строк її служби. Як про це дбають у Новомиргородському районі, вирішили з'ясувати учасники спеціального рейду, організованого обласним штабом «Комсомольського прожектора», редакцією газети «Молодий комунар» та обласним управлінням сільського господарства.

КОЛГОСП «Комуніст». Одним з перших у районі він закінчив тогорічні жнива. Значить, було достало часу для ремонту сільськогосподарських машин, які вірно послужили своїм господарям. Та очікувана усмішка на наших обличчях не засяяла. В тракторній бригаді, куди ми завітали, на передньому плані — новенький комбайн КСТ-3А. Понад два місяці тому пригнали його з поля і «поставили» на зберігання... Колеса брудні, на транспортері — пожнивні рештки, словом, не торкалася машини рука господаря.

Косилася — спробуй відрізняти весною... — Чи знаєте ви, скільки має служити трактор, комбайн, сівалка? — запитують у механізаторів.

Відповіді були різними. Певно, не знають цього хлопці. Бо скрепер списали після двох років роботи. Трактор Т-74 1971 року випуску, строк амортизації якого вісім років, уже повністю розкомплектували, він підлягає списанню. Подібна ж доля чекає і косарку КІР-1,5 1976 року випуску.

А як причини такого байдужого ставлення до техніки? З-поміж багатьох із них — відсутність навчів для складних машин, утеплених боксів для тракторів, що працюють у зимовий період, і те, що майстерня, кузня не відповідають сучасним вимогам. Та найбільша біда — слабка організація праці. Техніку тут не чітко закріплюють за механізаторами, нема графіків ремонтів і техдоглядів,

майстри-наладчики замість профілактики з наказу бригадира займаються лише усуненням аварій і поломок. До того ж дуже часто переміняються інженерні кадри.

«Захворіли» байдужістю й молоді механізатори бригади, які становлять більше третини колективу. Комсомольці не влаштували жодного суботника, аби навести порядок у бригаді, не кажучи вже про ремонт техніки. Такого стану справ у тракторній бригаді, на жаль, не розглядали ні на комсомольських зборах, ні на засіданні комітету комсомольської організації колгоспу.

Складною наукою управління виробництвом, наукою контролю оволодівають рідні близько трьох тисяч комсомольських дозорців кіровоградських підприємств. А екзамєнує повсякденна практика. Останнім часом зростає кількість «відмішаних» рейдів, у ході яких «прожектористи» показали себе справжніми знавцями своєї справи.

Бережливо ставитись до техніки і матеріалів, випустити продукцію тільки високого гатунку — це коло завдань визначає зміст усієї роботи штабу «Комсомольського прожектора» азуттєвої фабрики. Ось один факт, можливо не найскраповіший у його практиці, але характерний. Під час рейду-перевірки дозорці виявили перевитрату лакованої шкіри. Порадилися із спеціалістами, і ті кваліфіковано, на конкретних прикладах довели, що справа тут зовсім не у вадах технології. Для невпущення цієї контрольної розкрий, потім провели нараду з розкриттями. З'ясувалося: за молодими робітниками треба закріпити досвідчених майстрів. Так і зробили. А невдовзі на ділянці одержали економію шкіри.

Бі з марнотратством. І є результати: на підприємстві заощадили 12 тонн металу, 78 тисяч кіловат-годин електроенергії, 9 тонн усього палива. Не забув сказати, що за рахунок такого господарювання заводчані виготовили 50 надпланових сівалок. Збільшилось число молодих робітників, які працюють з особистим клеймом, понад 800 юнаків здать продукцію з першого пред'явлення. 128 з них присвоєно звання «Майстер — золоті руки».

Солідним досвідом можуть похвалитись комсомольські дозорці заводів різновиробів і друкарських машинок, ланчійної фабрики і автотрансперта № 10661.

Все це добре, якщо не брати до уваги деяких фактів, котрі свідчать про недоліки в роботі «Комсомольського прожектора», зокрема, міського штабу «КП». Мона їде про навчання комсомольських дозорців. При міському ЛКСМ України створено школу «Комсомольського прожектора», в якій навчаються члени міського і начальники штабів «КП» великих підприємств Кіровограда. Аналогічні школи діють при комітетах комсомолу десяти заводів, фабрик, установ. Але біда в тому, що заняття проводяться нерегулярно. Особливо це стосується комсомольських організацій фірми «Одиг», Кіровського і Ленінського райхарчотртва та комбінату громадського харчування. На більшу увагу заслуговує і якість занять в окремих організаціях.

Багато можна говорити про те, скільки ми втратили через незадовільну організацію обміну досвідом. Та очевидно одне: від розмов треба переходити до діла. Тільки так можна ліквідувати мінуси в роботі міського «Комсомольського прожектора».

В. ХАРАХОНДЯ,
член міського штабу «Комсомольського прожектора»,
м. Кіровоград.

сторінка
обласного штабу
«Комсомольського прожектора»
випуск № 1

ВІТРИНА НЕ БУВАЄ ПУСТОЮ

У нашій першій комсомольській організації вже стало доброю традицією — вносити пропозиції в роботу господарства на розгляд громадськості. Тому майже гікало не була пуста вітрина «Комсомольського прожектора». Надійшов сигнал про недоліки в громадському харчуванні — відразу вирушає на місце рейдова бригада: почалася естаб — комсомольці беруть під свій контроль витрачання поживних матеріалів і якість робіт. Дізналися «прожектористи», що не всі механізатори бережливо використовують пальне і масляний матеріал — теж не забарилися з рейдом. Цікавилися ми й відпочинком молоді і тут досягли успіху. Для учасників художньої самодіяльності придбали струнний оркестр для молоді влаштували цікаві вечори, поїздки до історичних місць, міські бої тої і трудові славні.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК» „ЗАСЕКРЕЧЕНИЙ“ ШТАБ“

До редакції надійшла відповідь на критичний матеріал, опублікований під таким заголовком у «Молодому комунарі». Секретар комітету комсомолу Кіровоградського ремзаводу «Укрспільгосптехніка» Валерій Колесник повідомив, що матеріал обговорили на засіданні комітету, критику визнали правильною.

В. ПЛІЧКО,
інженер колгоспу імені Чкалова, член районного штабу «Комсомольського прожектора»,
Петрівський район.

Фото В. САЛАМАХИ.

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТИВНИЙ клуб «Зірка» кіровоградського заводу «Червона зірка» по праву вважається флагманом фізкультурно-спортивного руху на Кіровоградщині.

За успіхи, досягнуті в розвитку фізкультури і спорту, завод «Червона зірка» одним з перших на Україні занесено до Книги пошани Центральної ради добровільного спортивного товариства «Авангард».

У ці дні спортивне товариство «Авангард» відзначає 20-річчя об'єднання в нашій республіці чотирнадцяти організацій в одне робітниче товариство, яке є провідним на Україні.

Разом з усім товариством розвивалась і мужніла Кіровоградська обласна організація. За двадцять років кількість фізкультурників у ній подвоїлася.

Світловодський завод чистих металів — передове підприємство Міністерства кольорової промисловості СРСР.

на заводі стали значківцями нового комплексу ГПО, комсомольсько-молодіжна бригада кавалера ордена «Знак Пошани» Миколи Петрова, зміна комуністичної праці лещетного металурга С. Г. Коваленка, де майже кожний робітник є фізкультурником.

ЮВІЛЕЙ „АВАНГАРДУ“

НА ЖАЛЬ, є ще чимало таких підприємств, де колективи фізкультури існують формально, спортивна робота в них фактично не ведеться.

Широкому впровадженню фізкультури і спорту в побут людей сприяє створення, розширення і вдосконалення матеріально-технічної бази.

спортивний комплекс Побузького нікелевого заводу.

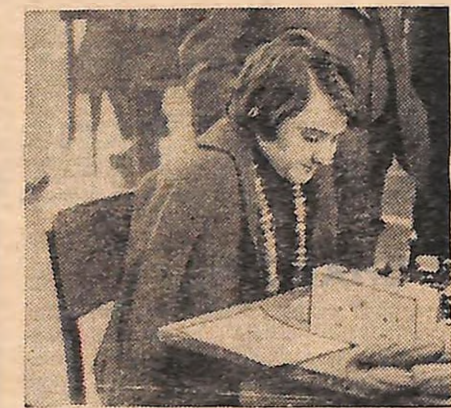
Нині в розпорядженні авангардівців області п'ять стадіонів, 20 спортивних залів, 155 спортивних майданчиків, 8 тирів, два закритих плавальних басейни та інші спортивні споруди.

Звичайно, не кожне підприємство, установа чи навчальний заклад може створити власну спортивну базу.

Та все ж це не дає підстав для заспокоєння. Є випадки, коли підсудки в число значківців зараховують тих, хто ніколи не тримав у руках гранати, не вмів плавати, влучно стріляти.

Динаміка розвитку обласної організації товариства «Авангард» за 20 років свідчить про те, що її під силу складні завдання.

О. ШАПОВАЛОВ, секретар обласної ради профспілок.

У П'ЯТИРЦІ ПЕРШИХ

У місті Слов'янську (Донецька область) відбулися командні змагання з шахів на першість республіканської ради товариства «Спартак».

Вдало виступила команда Кіровоградщини в складі кандидатів у майстри спорту Г. Дубівки і Л. Насіковського, А. Псьол, Ф. Гершман.

М. ТЕРНАВСЬКИЙ.

На фото: Георгій ДУБІВКА (праворуч) і Фаїна ГЕРШМАН під час турніру.

Фото автора.

В КІНОТЕАТРАХ ОБЛАСТІ НЕЗАБАРОМ ДЕМОНСТРУВАТИМУТЬСЯ ТАКІ НОВІ ФІЛЬМИ, ВІДЗНЯТІ РАДЯНСЬКИМИ КІНОСТУДІЯМИ:

«Озброєний і дуже небезпечний». Ця стрічка зроблена Центральною студією дитячих і юнацьких фільмів імені М. Горького за мотивами творів видатного письменника США Френсіса Брет Гарта.

вони створили самостійний сюжет. Але в ній, звичайно, діють герої Брет Гарта і ситуації також з його різних творів.

Фільм знімали режисер-постановник Володимир Вайншток, оператор-постановник Костянтин Рижов.

Кінопанорама

фільми виконує усі пісні. «Поклич мене у далечині світлу». В центрі — розповідь кіноповісті Василя Шукшина «Поклич мене у далечині світлу» — одинока молода жінка Груша Веселова. Сюжет її

дуже простий і прототипів героїні в житті можна знайти скільки завгодно. Але ця тема була дуже близька письменникові.

Василь Макарович мріяв сам поставити цю стрічку і зіграти в ній. Але не встиг цього зробити.

Картину зняли на «Мосфільм». Грушу зіграла його дружина Лідія Федоссева-Шукшина.

«Хто—кого». У кінострічці, знятій студією «Молдова-фільм», йдеться про сильних людей, які не втрачають волі у найскладніших життєвих ситуаціях.

вгамовна енергія запалюють й інших. Наприкінці ми побачимо його вихованців переможцями союзних і навіть міжнародних змагань.

«Гарантує життя». Цей фільм — своєрідне дослідження духовного світу людей мужніх, закоханих у життя і завжди готових на подвиг. Йдеться про випробувачів парашутів і катапультних систем.

Стрічка знята кіностудією «Беларусь-фільм».

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50. вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкомів ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.